

Theater Stap – De Wereld

In het najaar was TV-kijkend Vlaanderen helemaal in de ban van 'Tytgat Chocolat', de romantische roadmovie op Eén.

De acteurs van Theater Stap waren even wereldberoemd in Vlaanderen. Ondertussen, enkele prijzen en maanden later werken de acteurs al weer aan hun volgende project: het theaterstuk 'De Wereld', dat in première gaat op 15 maart.

In de voorstelling zien we 2 bekenden terug: Jelle Palmaerts en Jan Goris, oftewel Jasper Vloemans en Spijker uit 'Tytgat Chocolat'.

Jan en Jelle, in het najaar werd 'Tytgat Chocolat' uitgezonden, maar de opnames zijn al een tijdje achter de rug. Hoe kijken jullie na al die tijd terug op de periode van Tytgat Chocolat?

Jan: In 2015 is de serie gefilmd, dat is dus al even geleden. Op 10 september kwam de eerste aflevering op TV. We speelden op dat moment met Theater Stap in Seoel, dus ik kon niet kijken. Gelukkig hadden ze het voor mij opgenomen.

Jelle: Het was een heel speciaal moment. We hadden een aftel-kunstwerk gemaakt om af te tellen tot de eerste uitzending op tееvee. Toen hebben we samen de eerste aflevering gekeken.

Jan: Het is een hele ervaring om mee te mogen spelen voor TV. Het is ook heel wat om te mogen spelen met Wim Opbroeck, Marc Van Eeghem, Els Dottermans, Jan Declair enzo. Toen Marc Van Eeghem stierf, heb ik de hele serie terug opnieuw gekeken. Ik zei bij mezelf: 'Kijk, Marc, deze keer kijk ik speciaal voor u.' Maar we zijn het wel gewoon om met bekende acteurs en muzikanten te werken bij Theater Stap. Nu zijn we ook aan het repeteren met Luc Nuyens, Frank Dierens en Steven De Bruyn. Dat zijn ook allemaal mensen die regelmatig op TV komen.

Jelle: Toen Tytgat Chocolat afliep, hebben we een afscheidsfeestje gehouden. De crew, acteurs en actrices, zijn weer hun eigen weg gegaan. Wij ook. Zo gaat dat in het leven. Het is een beetje komen en gaan. Je moet in het leven loslaten. Dat moeten mensen met Down ook leren. Maar ik vind het wel leuk om 's avonds op You-Tube stukjes van Tytgat Chocolat te kijken.

We mogen ook niet gaan zweven; niet altijd over Tytgat praten of een dikke nek krijgen. We hebben zo veel meegemaakt. Ik ben zo trots dat we kunnen zeggen: Wij, mensen met Down, kunnen dat. Ik heb enkele traantjes gelaten van geluk, maar nu moeten we ook afstand nemen.

Even waren jullie wereldberoemd in Vlaanderen.

Jan: Toen ik de eerste aflevering keek, herkende ik mezelf niet meer. Ik had een baard, dat was ik niet. Maar de mensen herkennen ons wel. Er zijn mensen die me aanspreken: 'Je hebt dat goed gedaan'. 'Je bent een bekende Vlaming'.

Jan: Of ze vragen of ze met ons op de foto mogen. Ik zeg altijd ja. Maar er zijn ook jonge meisjes van een jaar of 16 die een handtekening vragen in hun décolleté. Dat doe ik niet. Als anders de politie voorbijkomt word ik opgepakt. Dat doe ik niet. Ik wil niet in de bak zitten voor die mannen. Daar trek ik mijn grens. Ik wil dat gewoon niet.

De serie heeft heel wat losgemaakt bij de kijkers. Vooral over jullie prestaties en de 'making of' is heel wat gezegd. Het lijkt alsof men onderschat had wat mensen met een beperking wél kunnen.

Jan: Mensen zeggen heel vaak: mongooltjes of mensen met een handicap, die kunnen niets. Ze mogen van hun ouders niet dit of dat, ze mogen niet alleen ergens naartoe. Dat pakt niet bij mij. Dan zeg ik: kijk, mensen met een handicap of mongooltjes die kunnen alles. Want dat zijn mensen die lief zijn voor elkaar, die kunnen alles.

Jelle: Ik hoop dat ook andere mensen met Down gekeken hebben naar Tytgat Chocolat. Dat miljoenen duizend kijkers zeggen: 'Chapeau, die mensen met een syndroom van een down kunnen echt goed spelen. We verschietsen ervan wat ze kunnen. Chapeau, ga maar.'

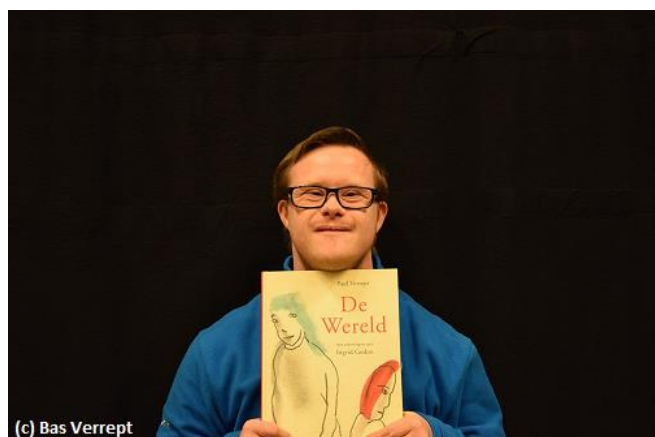
Jan: Tytgat, dat is ook een verhaal van ons. Wij hebben dat meegemaakt, wij vertellen dat en we kunnen dat. Als mensen zeggen: jullie kunnen dat niet, dat pakt niet bij mij. Kijk eerst naar jezelf, dan naar een ander.

Jullie spelen ondertussen al lang bij Theater Stap en hebben dus al heel wat theaterervaring. Is er een groot verschil tussen spelen voor TV en spelen voor theater?

Jan: Voor mij was het de eerste keer dat ik zo'n grote rol had op TV. Ik heb al wel een aantal keer gespeeld als figurant. Maar ik heb wel al heel veel theater gespeeld. Als ik voor theater speel, dan doe ik alsof er een muur voor mij staat, alsof ik het publiek niet zie.

Maar spelen voor TV of voor theater is voor mij niet zo'n groot verschil: de ene dag dit en de andere dag dat. Ik maak een klik en ik ben vertrokken.

Jelle: Ik vind het een heel groot verschil. Ik ben gewoon om theater te spelen, ik ben gewoon van 'groot' te spelen. Dat is een beetje uniek aan theater. Er zitten veel mensen in de zaal en die moeten allemaal mee zijn. Voor Tytgat moest ik heel klein spelen, heel korte emoties. Dat was voor mij nieuw.

Als ik start met theater, TV of film, moet ik terug nadenken, me focussen. Ik moet weer controle hebben. Ik moet niet groot spelen, ik moet klein spelen.

Nu zijn jullie volop aan het repeteren voor 'De Wereld', een voorstelling die in maart in première gaat. Kan je daar als iets over vertellen?

Jan: Frank (Dierens) en Luc (Nuyens) zijn deze keer onze regisseurs. Zij maakten eerder al 'De Bank' met Theater Stap. We zijn met 10 spelers: 5 jongens en 5 meisjes.

Jelle: Voor elke nieuwe productie houden de regisseurs auditie. Als je er bij bent is dat heel fijn, een grote cadeau. Maar je mag niet jaloers zijn op de anderen als het niet is. Dat moet je leren. Dat is belangrijk. In het leven moet je zo'n dingen kunnen loslaten.

Jan: We hebben de tekst nu doorgelezen en verdeeld. Het grootste deel van de tekst gaat wel naar Frank (Dierens), die zelf de hoofdrol speelt als Jerom. Anders is het voor ons te veel om van buiten te leren.

Jelle: Ja, tekst is voor ons soms moeilijk. Je moet die onthouden, goed articuleren, duidelijk praten. Dat is niet altijd makkelijk. Frank en Luc helpen ons daarbij. Zij maken het verhaal samen met ons, we zoeken samen hoe het wel kan. En dan lukt het wel.

Dus, mensen met Down of een beperking: als je ooit teevene of theater doet, moet je 1 ding doen: gewoon zoeken, ook al is het moeilijk; je moet zoeken, om hulp vragen. Dat moet je leren. Als je heel veel leert en je best doet, dan kan je ook veel. Het is ook belangrijk dat mensen met Down en een beperking veel kansen krijgen; van TV, films en theater maar ook in het leven.

Dus mensen: kom gerust kijken hoe we spelen, en zie zelf wat je er van vindt. Maar ik zeg 1 ding: geniet ervan, van deze voorstelling.

